

Avraham-Patriarch of Faith and morality or Religion?

Shai Finkelstein
Rav Kehilat Nitzanim

Bereshit 15:4-7

(ד) וְהָיָה דְבַר יְקֹוֹק אֵלָיו לֵאמֹר לֹא יִירָשְׁךָ זֶה כִּי־אִם אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעֶיךָ הוּא יִירָשְׁךָ
(ה) וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הֲבֵט־נָא הַשָּׁמַיְמָה וְסַפֵּר הַכּוֹכָבִים אִם־תּוּכֵל לִסְפֹּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה
יִהְיֶה זֶרְעֶךָ

(ו) וְהֶאֱמַן בְּיָקוֹק וַיַּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה

(ז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְקֹוֹק אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ

The word of the LORD came to him in reply, "That one shall not be your heir; none but your very own issue shall be your heir."

5 He took him outside and said, "Look toward heaven and count the stars, if you are able to count them." And He added, "So shall your offspring be."

6 And because he put his trust in the LORD, He reckoned it to his merit.

7 Then He said to him, "I am the LORD who brought you out from Ur of the Chaldeans to assign this land to you as a possession."

Bereshit 18:19

For I have singled him out, that he may instruct his children and his posterity to keep the way of the LORD by doing what is just and right, in order that the LORD may bring about for Abraham what He has promised him."

Kiddushin 82a

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף פב עמוד א

וכן הוא אומר באברהם אבינו: ואברהם זקן... וה' ברך את אברהם בכל. מצינו שעשה אברהם אבינו את כל התורה כולה עד שלא ניתנה, שנאמ': עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור משמרותי מצותי חוקותי ותורותי.

For I have singled him out, that he may instruct his children and his posterity to keep the way of the LORD by doing what is just and right, in order that the LORD may bring about for Abraham what He has promised him."

Yom 28b

תלמוד בבלי מסכת יומא דף כח עמוד ב

משום דזקן ויושב בישיבה הוה. דאמר רבי חמא ברבי חנינא: מימיהן של אבותינו לא פרשה ישיבה מהם. היו במצרים - ישיבה עמהם, שנאמר לך ואספת את זקני ישראל, היו במדבר - ישיבה עמהם, שנאמר אספה לי שבעים איש מזקני ישראל. אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה היה, שנאמר ואברהם זקן בא בימים, יצחק אבינו זקן ויושב בישיבה היה שנאמר ויהי כי זקן יצחק, יעקב אבינו זקן ויושב בישיבה היה, שנאמר ועיני ישראל כבדו מזקן. אליעזר עבד אברהם זקן ויושב בישיבה היה, שנאמר ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו, אמר רבי אלעזר: שמושל בתורת רבו. הוא דמשק אליעזר - אמר רבי אלעזר: שדולה ומשקה מתורתו של רבו לאחרים. אמר רב: קיים אברהם אבינו כל התורה כולה, שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקלי וגו'. אמר ליה רב שימי בר חייה לרב: ואימא שבע מצות! - הא איכא נמי מילה. - ואימא שבע מצות ומילה! - אמר ליה: אם כן מצותי ותורתי למה לי? אמר (רב) +מסורת הש"ס: [רבא+] ואיתימא רב אשי: קיים אברהם אבינו אפילו עירובי תבשילין, שנאמר תורת - אחת תורה שבכתב ואחת תורה שבעל פה.

As Rabbi Hama, son of Rabbi Hanina, said: From the days of our ancestors, yeshiva never left them. Our ancestors were leaders of their generations, who taught Torah to students who came to them. When they were in Egypt there was a yeshiva with them, as it is stated: "Go and gather the Elders of Israel" (Exodus 3:16), indicating that there were Sages among them who studied Torah. And similarly, when they were in the desert, there was a yeshiva with them, as it is stated: "Gather for me seventy men from the Elders of Israel" (Numbers 11:16). Abraham our Patriarch was himself an Elder and would sit in yeshiva, as it is stated: "And Abraham was old, advanced in years" (Genesis 24:1). From the apparent redundancy of the terms old and advanced in years, it is derived that old means that he was a wise Elder and prominent in Torah, and advanced in years means that he was elderly. Similarly, Isaac our Patriarch was an Elder and sat in yeshiva, as it is stated: "And it came to pass when Isaac was old and his eyes were dim" (Genesis 27:1). Similarly, Jacob our Patriarch was an Elder and sat in yeshiva, as it is stated: "And Israel's eyes were heavy with age" (Genesis 48:10). Eliezer, servant of Abraham, was an Elder and sat in yeshiva, as it is stated: "And Abraham said to his servant, the elder of his household, who ruled over all he had" (Genesis 24:2). Rabbi Elazar said: The verse means that he had mastery over the Torah of his master, having gained proficiency in all of the Torah of Abraham. That is the meaning of the verse: "He is Damascus [Dammeseck] Eliezer" (Genesis 15:2). Rabbi Elazar said: The word Dammeseck is a contraction of he who draws [doleh] and gives drink [mashke] to others from his master's Torah. Apropos the previous statement, the Gemara cites that Rav said: Abraham our Patriarch fulfilled the entire Torah before it was given, as it is stated: "Because [ekev] Abraham hearkened to My voice and kept My charge, My mitzvot, My statutes and My Torahs" (Genesis 26:5). Rav Shimi bar Hiyya said to Rav: And say that the verse means that he fulfilled only the seven Noahide mitzvot and not the entire Torah. The Gemara asks: But isn't there also circumcision that Abraham clearly observed, which is not one of the Noahide laws? Apparently, Abraham fulfilled more than just those seven. The Gemara asks: And say that he fulfilled only the seven mitzvot and circumcision. Rav said to him: If so, why do I need the continuation of the verse, that Abraham kept: My mitzvot and my Torah? That is a clear indication that he fulfilled mitzvot beyond the seven Noahide mitzvot, and apparently fulfilled the entire Torah. Rav said, and some say Rav Ashi said: Abraham our Patriarch fulfilled the entire Torah, even the mitzva of the joining of cooked foods, a rabbinic ordinance instituted later, as it is stated: My Torahs. Since the term is in the plural, it indicates that Abraham kept two Torahs; one, the Written Torah, and one, the Oral Torah.

RAMABA" M laws of Avoda Zara Perek 1:1-3

רמב"ם הלכות עבודה זרה פרק א
הלכה א

בימי אנוש טעו בני האדם טעות גדול ונבערה עצת חכמי אותו הדור ואנוש עצמו מן הטועים היה, וזו היתה טעותם, אמרו הואיל והאלהים ברא כוכבים אלו וגלגלים להנהיג את העולם ונתנם במרום וחלק להם כבוד והם שמשים המשמשים לפניו ראויין הם לשבחם ולפארם ולחלוק להם כבוד, וזהו רצון האל ברוך הוא לגדל ולכבד מי שגדלו וכבודו, כמו שהמלך רוצה לכבד העומדים לפניו וזהו כבודו של מלך, כיון שעלה דבר זה על לבם התחילו לבנות לכוכבים היכלות ולהקריב להן קרבנות ולשבחם ולפארם בדברים ולהשתחוות למולם כדי להשיג רצון הבורא בדעתם הרעה, וזה היה עיקר עבודת כוכבים, וכך היו אומרים עובדיהם היודעים עיקרה, לא שהן אומרים שאין שם אלוה אלא כוכב זה, הוא שירמיהו אומר מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין כמוך ובאחת יבערו ויכסלו מוסר הבלים עץ הוא, כלומר הכל יודעים שאתה הוא לבדך אבל טעותם וכסילותם שמדמים שזה ההבל רצונך הוא

הלכה ב

ואחר שארכו הימים עמדו בבני האדם נביאי שקר ואמרו שהאל צוה ואמר להם עבדו כוכב פלוני או כל הכוכבים והקריבו לו ונסכו לו כך וכך ובנו לו היכל ועשו צורתו כדי להשתחוות לו כל העם הנשים

והקטנים ושאר עמי הארץ, ומודיע להם צורה שבדה מלבו ואומר זו היא צורת הכוכב פלוני שהודיעוהו בנבואתו, והתחילו על דרך זו לעשות צורות בהיכלות ותחת האילנות ובראשי ההרים ועל הגבעות ומתקבצין ומשתחווים להם ואומרים לכל העם שזו הצורה מטיבה ומריעה וראוי לעובדה וליראה ממנה, וכהניהם אומרים להם שבעבודה זו תרבו ותצליחו ועשו כך כך ואל תעשו כך וכך, והתחילו כוזבים אחרים לעמוד ולומר שהכוכב עצמו או הגלגל או המלאך דבר עמהם ואמר להם עבדוני בכך וכך והודיע להם דרך עבודתו ועשו כך ואל תעשו כך, ופשט דבר זה בכל העולם לעבוד את הצורות בעבודות משונות זו מזו ולהקריב להם ולהשתחוות, וכיון שארכו הימים נשתכח השם הנכבד והנורא מפי כל היקום ומדעתם ולא הכירוהו ונמצאו כל עם הארץ הנשים והקטנים אינם יודעים אלא הצורה של עץ ושל אבן וההיכל של אבנים שנתחנכו מקטנותם להשתחוות לה ולעבדה ולהשבע בשמה, והחכמים שהיו בהם כגון כהניהם וכיוצא בהן מדמין שאין שם אלוה אלא הכוכבים והגלגלים שנעשו הצורות האלו בגללם ולדמותן אבל צור העולמים לא היה שום אדם שהיה מכירו ולא יודעו אלא יחידים בעולם כגון חנוך ומתושלח נח שם ועבר, ועל דרך זה היה העולם הולך ומתגלגל עד שנולד עמודו של עולם והוא אברהם אבינו

הלכה ג

א כיון שנגמל איתן זה התחיל לשוטט בדעתו והוא קטן והתחיל לחשוב ביום ובלילה והיה תמיה היאך אפשר שיהיה הגלגל הזה נוהג תמיד ולא יהיה לו מנהיג ומי יסבב אותו, כי אי אפשר שיסבב את עצמו, ולא היה לו מלמד ולא מודיע דבר אלא מושקע באור כשדים בין עובדי כוכבים הטפשים ואביו ואמו וכל העם עובדי כוכבים והוא עובד עמהם ולבו משוטט ומבין עד שהשיג דרך האמת והבין קו הצדק מתבוננתו הנכונה, וידע שיש שם אלוה אחד והוא מנהיג הגלגל והוא ברא הכל ואין בכל הנמצא אלוה חוץ ממנו, וידע שכל העולם טועים ודבר שגרם להם לטעות זה שעובדים את הכוכבים ואת הצורות עד שאבד האמת מדעתם, ב ובן ארבעים שנה הכיר אברהם את בוראו, כיון שהכיר וידע התחיל להשיב תשובות על בני אור כשדים ולערוך דין עמהם ולומר שאין זו דרך האמת שאתם הולכים בה ושיבר הצלמים והתחיל להודיע לעם שאין ראוי לעבוד אלא לאלוה העולם ולו ראוי להשתחוות ולהקריב ולנסך כדי שיכירוהו כל הברואים הבאים, וראוי לאבד ולשבר כל הצורות כדי שלא יטעו בהן כל העם כמו אלו שהם מדמים שאין שם אלוה אלא אלו. כיון שגבר עליהם בראיותיו בקש המלך להורגו ונעשה לו נס ויצא לחרון, והתחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד, והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר ומממלכה לממלכה עד שהגיע לארץ כנען והוא קורא שנאמר ויקרא שם בשם ה' אל עולם, וכיון שהיו העם מתקבצין אליו ושואלין לו על דבריו היה מודיע לכל אחד ואחד כפי דעתו עד שיחזירוהו לדרך האמת עד שנתקבצו אליו אלפים ורבבות והם אנשי בית אברהם ושתל בלבם העיקר הגדול הזה וחבר בו ספרים והודיעו ליצחק בנו, וישב יצחק מלמד ומזהיר, ויצחק הודיע ליעקב ומינהו ללמד וישב מלמד ומחזיק כל הנלוים אליו, ויעקב אבינו למד בניו כולם והבדיל לוי ומינהו ראש והושיבו בישיבה ללמד דרך השם ולשמור מצות אברהם, וצוה את בניו שלא יפסיקו מבני לוי ממונה אחר ממונה כדי שלא תשכח הלמוד, והיה הדבר הולך ומתגבר בבני יעקב ובנלוים עליהם ונעשית בעולם אומה שהיא יודעת את ה', עד שארכו הימים לישראל במצרים וחזרו ללמוד מעשיהן ולעבוד כוכבים כמותן חוץ משבט לוי שעמד במצות אבות, ומעולם לא עבד שבט לוי עבודת כוכבים, וכמעט קט היה העיקר ששתל אברהם נעקר וחזרין בני יעקב לטעות העולם ותעיותו, ומאהבת ה' אותנו ומשמרו את השבועה לאברהם אבינו עשה משה רבינו רבן של כל הנביאים ושלחו, כיון שנתנבא משה רבינו ובהר ה' ישראל לנחלה הכתירן במצות והודיעם דרך עבודתו ומה יהיה משפט עבודת כוכבים וכל הטועים אחריה

In the days of Enosh, the sons of man erred exceedingly, the advice of the wise man of that generation was nullified, and even Enosh himself was among the victims of that folly. Their mistake was this: Seeing, said they, that God created these stars and planets to rule the world, that He placed them high above to share honors with them, for they are ministers who render service in his presence, it is proper that they be praised and glorified and honored, this is the will of God, to exalt and honor him whom He exalted and honored, even as a king desires to honor those who stand in his presence, for such is the honor of the king. As soon as this matter was rooted in their heart, they commenced to erect temples in honor of the stars, to offer sacrifices to them, to praise and glorify them in words, and bow down to them in order to reach the will of God by this evil idea. This was the groundwork for the worship of stars. Thus was the statement

of its adherents who knew the principles thereof; not that they asserted that there was no God save a particular star. This is as Jeremiah says: "Who would not fear Thee, O King of the nations? For it befitted Thee; Forasmuch as among all the wise men of the nations, and in all their royalty, there is none like unto Thee. But they are altogether brutish and foolish; the vanities by which they are instructed are but a stock" (Jer. 10.7–8). As if saying: All know that Thou art Alone; but their mistake and foolishness is in supposing that this vanity is Thy will.¹

2 In the long process of time, there arose among the sons of man false prophets, who asserted that God commanded them saying: "Worship yon star, or all of the stars, and offer sacrifices to it, and compound for it thus and such, and erect a temple for it, and hew its image so that all of the people, women and children and the rest of the populace included, bow down to it". He, moreover, describes for them a form which he invented and tells them that this was the image of yon star which was pointed out to him in his prophecy. In this manner they commenced to draw images in temples, beneath trees, upon mountain-tops and elevated places, where they congregated to bow down to them and sermonize to the people, saying: "This image has it in its power to do good and evil, and it is proper to worship it, and be in awe of it." Their priests, moreover, say unto them: "By this worship you will increase and succeed; do thus and such, but not that and this". Then still other frauds rose up to assert that the star itself, or the planet, or the angel spoke to them and instructed saying: "Worship me thus and such", and thereat made known to them the way to worship them, instructing them, "Do so but do not do so". In this manner this thing spread throughout the world, and the worship of images with varied ceremonies, to sacrifice to them and to bow down to them was inaugurated. After the lapse of a long time the Glorified and Awful Name was forgotten to be mentioned by the mouth of all substance and blotted out from their consciousness, so that they gave Him no recognition, as a consequence whereof all the people of the earth as well as women and little children knew not save the image of wood and stone, the stony temple wherein they were brought up from their infancy to bow down to it, to worship it and to swear by its name. As for their wise man, for example, their priests and their like, they supposed that there was no God save the stars and planets for whose sake, and in whose likeness, those images were made; but the Rock of Ages not a man was there to recognize Him or know Him, save some individuals in the whole world, for example, Enoch, Methuselah, Noah, Shem, and Eber. And, on this path the world continued its course of circuitry until the birth of the firmest pillar of the world, Abraham our father.

3 As soon as this giant was weaned he commenced to busy his mind, in his infancy he commenced to think by day and by night, and would encounter this enigma: How is it possible that this planet should continuously be in motion and have no leader—and who, indeed, causes it to revolve, it being impossible that it should revolve itself? Moreover, he neither had a teacher nor one to impart aught to him, for he was sunk in Ur of the Chaldeans among the foolish worshipers of stars, and his father, and his mother, like all the people, worshiped stars, and he, although following them in their worship, busies his heart and reflects until he attains the path of truth, and, by his correct thinking, he understood when he finally saw the line of righteousness. He knew that there is One God; He leads the planet; He created everything; and in all that is there is no god save He. He knew that the whole world was in error, and that the thing which caused them to err was, that their worshiping the stars and the images brought about the loss of the truth from their consciousness. And, when Abraham was forty years old he recognized his Creator. After he came to this comprehension and knowledge he started to confute the sons of Ur of the Chaldeans, and to organize disputations with them, cautioning them, saying: "This is not the true path that you are following", and he destroyed the images, and commenced preaching to the people warning them that it is not right to worship any save the God of the universe, and unto Him alone it is right to bow down, to offer sacrifices, and compound offerings, so that the creatures of the future shall recognize Him. Moreover, it is right to destroy and break

in pieces all of the images, so that the whole population of the future be not led to an error like unto these who imagine that there is no God save these images. When he had them subdued by his well supported contentions, the king tried to put him to death, but he was saved by a miracle, and went hence to Haran. There he stood up anew and called out in a great voice to the whole world, to let them know that there is One God for the whole universe, and unto Him it is proper to render service. And thus he went onward with his proclamations from city to city, and from government to government, until he attained the land of Canaan amidst his outcry, even as it is said: "And called there on the name of the Lord, the Everlasting God" (Gen. 21.33). When the people who congregated about him asked him concerning his preachments, he replied by imparting knowledge to each and every one according to his mentality, to the end that he was able to turn him to the path of truth, until there congregated about him thousands, even tens of thousands, and they became the people of Abraham's household, in whose heart he implanted this great cause, concerning which he compiled books, and which he imparted to his son Isaac.³ Isaac, from his seat of learning, gave instructions and admonitions. And Isaac, in turn, imparted it to Jacob and appointed him head master, who, at his seat of learning, gave instructions and supported all who flocked to him. And Jacob our father instructed all his sons, but separated Levi and appointed him head master, and established him in a seat of learning where to instruct in the path of the Name and in the observance of the charges of Abraham. He, moreover, commanded his sons not to interrupt the succession of the sons of Levi to the presidency of the school so that the learning be not forgotten. So did the movement advance intensely among the sons of Jacob and their followers that the world saw a God-knowing nation called into existence, until Israel spent a long time in Egypt, when they turned to be instructed in their practice and to worship the stars as they did, save only the tribe of Levi, which remained faithful to their ancestral charge; for the tribe of Levi at no time worshiped stars. Verily, in but a short space of time, the root which Abraham had planted would have been uprooted, and the sons of Jacob would have turned to the universal error and wandering; save because of the Lord's love for us, and because He observes the oath of covenant with Abraham our father, He appointed Moses our Master lord of all prophets, and made him His messenger. After Moses our Master was endowed with prophecy and the Lord chose Israel as an inheritance, He crowned them with commandments, and made known to them the way to serve Him, and what will be the judgment rendered against idolatry and all its erring devotees.

RAMAB" M MELACHIM 11

רמב"ם הלכות מלכים פרק יא

אף ישוע הנצרי שדמה שיהיה משיח ונהרג בבית דין, כבר נתנבא בו דניאל שנאמר ובני פריצי עמך ינשאו להעמיד חזון ונכשלו. וכי יש מכשול גדול מזה. שכל הנביאים דברו שהמשיח גואל ישראל ומושיעם ומקבץ נדחיהם ומחזק מצותן. וזה גרם לאבד ישראל בחרב ולפזר שאריתם ולהשפילם ולהחליף התורה ולהטעות רוב העולם לעבוד אלוה מבלעדי ה'. אבל מחשבות בורא עולם אין כח באדם להשיגם כי לא דרכינו דרכיו ולא מחשבותינו מחשבותיו. וכל הדברים האלו של ישוע הנצרי ושל זה הישמעאלי שעמד אחריו אינן אלא לישר דרך למלך המשיח ולתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד. שנ' כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד. כיצד. כבר נתמלא העולם כולו מדברי המשיח ומדברי התורה ומדברי המצוות ופשטו דברים אלו באיים רחוקים ובעמים רבים ערלי לב והם נושאים ונותנים בדברים אלו ובמצוות התורה אלו אומרים מצוות אלו אמת היו וכבר בטלו בזמן הזה ולא היו נוהגות לדורות ואלו אומרים דברים נסתרות יש בהם ואינן כפשוטן וכבר בא משיח וגלה נסתריהם. וכשיעמוד המלך המשיח באמת ויצליח וירום וינשא מיד הם כולן. חוזרין ויודעים ששקר נחלו אבותיהם ושנביאיהם ואבותיהם הטעום

Even Jesus the Nazarene who imagined he would be the Messiah and was killed by the Court¹²⁹ was prophesized about by Daniel as it says, "and also the children of the violent among your people will lift themselves up to establish the vision, but they shall stumble" (Daniel

11:14). Was there ever a greater impediment than this one? All the Prophets spoke of the Messiah, Redeemer of Israel and Savior and Gatherer of the Exiles and Strengthener of the Commandments. But this one caused the ruin of Israel by the sword and the dispersal of its remnant and its humiliation and reversed¹³⁰ the Torah, and caused most of the world to err and worship a god other than HaShem (G-d).

⁷ Nonetheless, the Thoughts of the Creator of the World are beyond any man's understanding. For our ways are not His Ways, and our thoughts are not His Thoughts. And all the doings of Jesus the Nazarene and that of that Ishmaelite¹³¹ who came after him are nothing but to pave the way for the King Messiah and prepare the entire world to worship G-d together, as it says, "For then¹³² I will turn to the peoples a pure language, that they may all call upon the Name of the Lord, to serve Him with one consent" (Zephania 3:9).

⁸ How is this so? The world is now already filled with matters of the Messiah and matters of the Torah and matters of the Commandments. Knowledge of these matters have spread to the distant islands and to the many nations of those with uncircumcised hearts. They discuss these matters and the Commandments of the Torah. Some of them¹³³ say that these Commandments were once true, but have since been canceled for our times as they were not meant to be observed for all generations. Some of them say that these are secret matters and are not as simple as they would appear, and now the "Messiah"¹³⁴ has come and revealed these secrets.